

האוצר של לליו

מחזה מאת ברק גונן

רשימת הדמויות

קאפו-קומיקו- מנהל הלהקה (ללא מסכה)

פנטלון- האב הקמצן ותאב הכח והכבוד

טרטליה-משרתו המגמגם וקצר הרואי

איזבלה-בתו, מאוהבת בלליו

לליו- מאוהב באיזבלה

ארלקינו-משרתו הפיקח והרעב

שיר פתיחה

מנהל הלהקה: (דיבור על מוסיקת אומפה-אומפה)
שלום ילדים כמה טוב שבתם

היום נעלה בפניכם הצגה בסגנון ה"קומדיה דל ארטה"

בסגנון זה לכל דמות מסיכה משלה.

ומתחת למסיכה שחקן רגיל

הנה אני רגיל

והנה אני עם מסיכה

פשוט מאוד ולא מפחיד, רואים?

הגיע הזמן, אנחנו מתחילים. מאסטרו!!

מתחיל לשיר:

נצא ביחד למסע

לאיטליה הרחוקה,
תיבת אוצר, התחפשויות
ואהבה ללא גבולות
ובתחבולות של בכי וצחוק
קומדיה שסופה מתוק.
נתחיל עם זוג האוהבים
איזבלה ולליו הצעירים

איזבלה:

איזבלה-זהו שמי
מאוהבת בלליו בכל ליבי.

לליו:

באתי מעיר רחוקה עכשיו

לליו+איזבלה:

בואי נתחתן ונחיייה יחדיו

פזמון:

אהבה, אהבה
לא כסף ולא אוצר אדיר
אם יש לך אהבה
אתה, בעצם אדם עשיר

מנהל:

ארלקינו...

ארלקינו:

משרתו.

לכל מקום הולך איתו

לליו+ארלקינו

תיבת אוצר אנו מחפשים

ארלקינו

לא אכלתי כבר כמה ימים

פזמון:

אהבה, אהבה

לא כסף ולא אוצר אדיר

אם יש לך אהבה

אתה, בעצם אדם עשיר

מנהל:

פנטלונה ...

איזבלה:

הוא אבי

לליו:

לא ירצה חתן כמותי

ארלקינו:

קמצן, חשדן רודף כבוד

כולם:

רוצה חתן עשיר מאוד...

עוברים לדיבור

מנהל:

חברים, יש בעיה?

כולם:

מה הבעיה?

מנהל:

פנטלונה, הוא לא נכנס..אני הולך לקרוא לו.....חברים,
תמשיכו לפזמון. מאסטרו!!

חוזרים לשיר

פזמון:

אהבה, אהבה
לא כסף ולא אוצר אדיר
אם יש לך אהבה
אתה, בעצם אדם עשיר.

פנטלונה נזרק לבמה.

פנטלונה:

מה הבעיה? (מבחין בקהל) אההה כבר התחילו...

מתחיל לשיר

פנטלונה:

אני פנטלונה- עשיר וגם זקן
רק עם נסיך או דוכס את ביתי אחתן

כולם:

יש לנו עוד הפתעות
סיפורי הרפתקאות

פזמון:

אהבה, אהבה
לא כסף ולא אוצר אדיר
אם יש לך אהבה
אתה, בעצם אדם עשיר.

אהבה, אהבה
היא דבר כל כך נפלא
ילדים וילדות
מתחילה ההצגה.

כולם יוצאים חוץ מארלקינו.

ארלקינו:

ונציה, ונציה... עיר של תעלות. גונדולות שטות עם
גונדליירים ששרים. לכאן הגענו מנאפולי אני ואדוני לליו
לחפש תיבת אוצר השייך למשפחתו, שאיבדה את כל רכושה
בשריפה גדולה. אביו של לליו סיפר ללליו, שתיבה גדולה
מלאה בכסף ובזהב השייכת למשפחתו של לליו הוחבאה פה
בעיר ונציה לימים קשים. מהר הגענו לעיר ונציה בשביל
למצוא את התיבה. לליו יהיה אדם עשיר ואני סוף סוף אוכל.
אח... אוכל אני כל כך רעב... לא אכלתי כבר.....

לאצי זבוב

ארלקינו:

מצבינו היה יותר טוב אם היינו מוצאים את התיבה. אבל איך
שהגענו לונציה, נתקל אדוני בנערה צעירה, ואיך שהוא הניח
עיניו עליה... התאהב....

ציפורים.

ארלקינו:

והיא השיבה לו אהבה. שניהם מסתובבים ומקפצים בעיר
כמו זוג פרפרים, כמו זוג יונים, כמו זוג גרעיני פופקורן על
מחבט... אני רעב.

נשמע קולו של לליו מבחוץ.

לליו:

איזבלה... הו איזבלה... איה את איזבלה?

ארלקינו:

זהו לליו. כך הוא מתעורר כל בוקר.....

נשמע קולה של איזבלה מבחוץ.

איזבלה:

לליו... אהובי... לליו מדוע אתה נסתר מעיני?

ארלקינו:

וזאת איזבלה. ככה כל בוקר היא עונה לו.

לליו:

איזבלה

איזבלה:

לליו.

ארלקינו:

וככה כל בוקר. מקהלה עליזה.

נכנסים לליו ואיזבלה משני צידי הבמה המנוגדים. ארלקינו כמו מנצח עליהם כאשר הם קוראים אחד לשני בקולות: "לליו" ו"איזבלה". המקהלה מפסיקה.

לליו:

איזבלה, איני מוצא אותך....

ארלקינו:

אולי כדאי שתסתכל לצד השני.

איזבלה:

לליו, אתה נשמע רחוק.....

ארלקינו:

שניים שלושה מטרים ממך.....

לליו:

איפה את?

ארלקינו:

פה אדוני.

איזבלה:

איפה אתה?

ארלקינו:

ממש פה

איזבלה+לליו:

איפה?

ארלקינו:

פה! פה! איפה, איפה! פה!

לליו ואיזבלה מסתובבים ומגלים אחד את השני. הם מתקרבים לגעת, כפות הידיים נפגשות כמענה. מההתרגשות לליו ואיזבלה מתרחקים שוב כל אחד לצד השני של הבמה.

ארלקינו:

כל יום אותו הדבר.

לליו ואיזבלה מבחינים שוב שהם "לבד".

לליו:

איזבלה נעלמת לי שוב....

איזבלה:

לליו, האם בלעה אותך האדמה?

ארלקינו:

לא בלעה ולא נעלמה!!! אדוני, אני מאוד שמח שאתה מאוהב, אבל אני מוכרח להזכיר לך, שבאנו לכאן כדי למצוא את תיבת האוצר של משפחתך. התיבה שאותה נוכל לפתוח עם המפתח שעל צווארך.

לליו ואיזבלה מבחינים זה בזו- מוטיב המוזיקה הרומנטית ברקע

לליו:

את האוצר האמיתי כבר מצאתי.

איזבלה:

ולך את ליבי נתתי.

ארלקינו:

ואני כבר שבועיים לא אכלתי...לא נעים לי להזכיר את זה אבל לכל החלומות שלי יש צורה של ספגטי.....ספגטי ברוטב עגבניות ובשר.... לא, ספגטי ברוטב בולונז....

לליו+איזבלה:

אבל זה אותו דבר.

ארלקינו:

אז תנו לי שניים מזה...מרוב רעב הבטן שלי מקרקרת במנגינות.

נשמעת מוסיקת קירקורים (-יש דבר כזה?)

ארלקינו:

שומעים?

האוהבים מתעלמים מארלקינו.

לליו:

איזבלה

איזבלה:

לליו

לליו:

קולך הוא המוסיקה הקסומה ביותר מראשית הימים.

איזבלה:

עיניך, כמו ציור שצויר בידי אלוהים.

ארלקינו:

אני אסתפק בפיצה עם זיתים. (לקהל) לא יעזור כלום! אני אלך ואחפש את תיבת האוצר לבד.

ארלקינו יוצא. האוהבים מתקרבים ומחזיקים ידיים. מתחיל ריקוד- ע"פ המוטיב הרומנטי (כ5 שניות)

פנטלונה: (מבחוץ)

איזבלה.

איזבלה:

אבוי! אבי מתקרב!

לליו:

בואי, נספר לו על אהבתנו.....

איזבלה:

הוא לא יקשיב, אהובי.

פנטלונה (מבחוץ):

איזבלה איפה את?

איזבלה:

אבי מאוהב בכסף, הוא לעולם לא ייתן את הסכמתו, לחתונה עם איש עני, אומלל ומושלם כמוך.

לליו:

אז מה נעשה?

איזבלה:

מה נעשה?

פנטלונה (מבחוץ):

איזבלה?

לליו+איזבלה:

נברח

הם מנסים לברוח, כל אחד לכיוון אחר, אך מכיוון שהם מחזיקים ידיים הם לא מצליחים להיפרד. הם ממשיכים בניסיונות לברוח. פנטלונה נכנס.

פנטלונה:

איזבלה.... ארוחת הבוקר מוגשת

פנטלונה מבחין באוהבים.

פנטלונה:

מה אתם עושים? יש איזו תחרות ריקודים שלא שמעתי עליה?

האוהבים מפסיקים לנסות לברוח.

איזבלה:

אבי היקר.... הכר בבקשה את...ל...ל...לל...לליו..

לליו:

העונג...כו...כול...כולו שלי....

פנטלונה:

לליו?

לליו:

אדוני, האם תסכים שאשא את ביתך לאישה?

פנטלונה:

סליחה?

לליו:

אדוני, האם תסכים שאשא את ביתך לאישה?

פנטלונה:

אתה הוד מעלתך?

פנטלונה משתחוה

איזבלה:

הוא לא מלך, אבא.

פנטלונה קם.

פנטלונה:

לא מלך?! אתה הוד דוכסיותך?....

פנטלונה משתחוה.

לליו:

אני גם לא דוכס.

פנטלונה קם.

פנטלונה:

לפחות עשיר?

איזבלה:

לא אבא, הוא עני ואני אוהבת אותו כמו שהוא.

לליו:

ואני אוהב אותה.

פנטלונה:

אהבה.....

פנטלונה מפריד בין איזבלה ללליו.

פנטלונה:

את- תיכנסי הביתה מהר..... בשום פנים לא אתן את ביתי
לאדם עני, אומלל ומו.....

איזבלה:

ומושלם... אבל אני אוהבת אותה.

פנטלונה:

לכי לחדרך!!! ומיד!!!!

איזבלה יוצאת.

לליו:

אדוני.....

פנטלונה:

ואתה תקשיב לי טוב! לא גידלתי, חניכתי וטיפחתי את ביתי
כל השנים הללו כדי שהיא תתחתן עם אדם עני מפשרטי
העם! ביתי תתחתן עם נסיך, דוכס או לפחות אדם עשיר!
מאוד!

לליו:

אני אדם עשיר, או לפחות אני אהיה.... אתה מבין, יש תיבת
אוצר בעיר, שאני חייב למצוא, ואז אני אהיה עשיר.

פנטלונה:

אתה צריך למצוא תיבת אוצר ואז אתה עשיר....חביבי זאת
המעשייה הכי מוזרה ששמעתי בחיי.

לליו:

אדוני אני אוהב את בתך.

פנטלונה:

אני אציב כאן את השומר החסון והמפחיד ביותר, שימנע
מכם להיפגש..... טרטליה.

לליו:

איזבלה... ארלקינו....

לליו יוצא בוכה.

פנטלונה:

איפה המשרת הזה שצריך אותו...טרטליה.

נכנס טרטליה.

טרטליה:

ק...קק...קר...קראת לי?

פנטלונה:

איפה היית!?

טרטליה:

היי...הייתי.

פנטלונה:

אל תענה לי בטלן.... כל היום ישן

טרטליה:

אבל אדוני...אני...בד...בדיוק....

עושה תנועת מטאטא

פנטלונה:

שטת בסירה

טרטליה:

לא...אני בדיוק....

עושה תנועה של ניקוי חלונות

פנטלונה:

כיוונת תנועה בכיכר העיר.

טרטליה:

לא...אני בדיוק

עושה תנועות של ניקוי אבק

פנטלונה:

ציירת? זהו.... אתה לא מקבל גם היום ארוחת ערב, בטלן...

טרטליה:

אבל ניקיתי.... טיאטאתי, ניקיתי חלונות, אבק.

פנטלונה:

יופי...אז מחר תקבל ארוחת בוקר

טרטליה:

אבל מה עם היום?

פנטלונה:

היום תשמור.....

טרטליה:

לש...לשמור?

פנטלונה:

כן! אתה חייב להישאר כאן ולשמור, שאף אחד לא יתקרב
לאיזבלה ביתי.....

טרטליה:

אבלל...אני ממממ....מפחד לשמור.....

פנטלונה:

אתה? מפחד? אין לך ממה לפחד....

טרטליה:

אב....אבל....

פנטלונה:

תסתכל על עצמך.... אתה יכול להביס כל אויב, אתה
שרירי...

טרטליה:

כן?

פנטלונה:

אתה גיבור

טרטליה:

כן?

פנטלונה:

אתה מסוכן

טרטליה:

כן.... אב...אבל אם מישהו יבוא.....מה...מה עושים?

פנטלונה:

כל מי שבא תגיד לו "תיזהר אני טרטליה, ואני
מפחיד.....אוווו"

טרטליה:

כככ...כככ..ככככן אדוני.

פנטלונה:

איזבלה תתחתן עם נסיך, דוכס או לפחות עם איש עשיר!
מאוד!

פנטלונה יוצא. נכנס ארלקינו.

ארלקינו:

חיפשתי בכל העיר, ואני לא מוצא שום תיבה.

טרטליה:

אנ..אנ...אנ...אני טרט...טרטליה... ואני..מפ...מפחיד.. אווווו.

ארלקינו:

אני ארלקינו ואני רעב.....אהההה

לליו נכנס.

לליו:

ארלקינו, ארלקינו חיפשתי אותך...הכל אבוד. לא אוכל
להתחתן עם איזבלה. אביה גרש אותי ונעל אותה בחדרה
והציב שומר חסון ומפחיד שימנע מאיתנו להיפגש.

טרטליה:

אנ..אנ...אנ...אני טרט...טרטליה... ואני..מפ...מפחיד.. אווווו.

לליו:

ארלקינו אתה חייב לעזור לי...בלי איזבלה, אין לי טעם
לחיי....

ארלקינו:

ובלי אוכל אין לי טעם בפה....אדוני, אם נמצא את התיבה
נוכל לקנות אוכל..

טרטליה:

אאאוכל...ללל..לא אכלתי יומיים

לליו:

איזבלה היא האוצר שלי..... ארלקינו תעזור לי...

ארלקינו:

בסדר,בסדר אני אנסה לעזור, אבל תבטיח לי שאחר כך
אנחנו מחפשים את התיבה.

לליו:

בסדר....

ארלקינו:
למה אביה של איזבלה לא מוכן שתתחתנו?

לליו:

כי אני לא נסיך

טרטליה:

או דו...דד...דזכס

לליו:

או לפחות עשיר.

טרטליה:

ממממאוד....

ארלקינו:

צריך לחשוב!

כולם חושבים.

לליו:

יש לי רעיון!

ארלקינו+טרטליה:

מה?

לליו:

בעצם, זה לא רעיון טוב.

טרטליה:

י...יש לי רעיון....

ארלקינו+לליו:

מה?

טרטליה:

שכ...שכחתי...

ארלקינו:

יש לי רעיון!

לליו+טרטליה:

מה?

ארלקינו:

נתחפש!!!! אתה תתחפש לנסיך, ואני אתחפש לכרוז שלך.
אולי אז אבא של איזבלה יסכים לחתונתכם.

טרטליה:

אבל אננ...אננ... אני לא אתן לכם לעבור... אני מפ...מפחיד...
אוווו

ארלקינו:

בחורצ'יק, אתה רוצה לאכול?

טרטליה:

אנ...אנ...אני? ממהה.. צר..צריך לעשות?

ארלקינו:

מתחשק לך לעבוד אצל נסיך ארץ ח"ול?

לליו:

נסיך ארץ חו"ל?

טרטליה:

אין ארץ כ...כ...כזאת....

ארלקינו:

יש

לליו:

איפה?

ארלקינו קורץ לקהל.

ארלקינו:

בחוץ לארץ. בואו איתי.

יוצאים שלושתם. נכנס פנטלונה.

פנטלונה:

טרטליה, טרטליה.... איפה המשרת המטופש הזה? ביתי
תתחתן עם אדם עשיר ורצוי שיהיה נסיך או דוכס..... אין מה
לעשות עוד מילדות רציתי להיות בעל תואר אצולה ובעל
ממון רב.

ארלקינו (מבחוץ):

הקשיבו, הקשיבו, הנה מגיע לכאן עשיר העשירים, אציל
האצילים, דוכס הדוכסים, נסיך מארץ רחוקה- נסיך ארץ
חו"ל.

תרועת חוצרות מלכותית

פנטלונה:

שמעתם משהו?

נכנס ארלקינו מחופש לכרוז. עושה תנועה של חצרוץ.

ארלקינו:

שמעתם נכון... הנה מגיע לכאן עשיר העשירים, אציל האצילים, דוכס הדוכסים, נסיך מארץ רחוקה- נסיך ארץ חו"ל.

תרועת חצוצרות מלכותית

פנטלונה:

נסיך ארץ חול?

ארלקינו:

ובלי שום בלבול

פנטלונה:

איפה זה חו"ל?

ארלקינו:

בחוץ לארץ.

פנטלונה:

באמת?

ארלקינו:

לא שמעת על עוד מעלתו?! הוד מעלתו הוא אדם עשיר מאוד בעל 4 ארמונות, 3 יערות, 2 לוחות הברית ואחד אלוהינו. הוד מעלתו מחפש לו כלה, על מנת להתחתן איתה ולהופכה לנסיכה.

פנטלונה:

נסיכה?

ארלקינו:

ובנוסף לכך, את אביה של הכלה יזכה הנסיך בהרבה כסף מעמד וכבוד

פנטלונה:

כבוד?

ארלקינו:

ואף יהפכו לדוכס.

פנטלונה:

(לעצמו) דוכס.... כסף ותואר אצולה..... (לארלקינו) סליחה, סליחה....

ארלקינו:

אל תפריע לי אדוני, אני חייב למצוא להוד מעלתו כלה.....

פנטלונה:

אבל אולי אני הפתרון.....

ארלקינו:

אדוני, אתה לא יכול להיות הכלה של הוד מעלתו.

פנטלונה מנסה לשכנע את ארלקינו. ארלקינו מתנהג כ"קשה להשגה"

פנטלונה:

לא אני... ביתי. היא תמצא חן בעיני הוד מעלתו....היא יפה...
היא עדינה....היא חכמה..... היא נבונה...הוד מעלתו פשוט
חייב לראות אותה....

ארלקינו:

אז לקרוא לו?

פנטלונה:

תקרא לו, תקרא לו.

ארלקינו יוצא.

פנטלונה:

הוא יהפוך אותי לדוכס, וייתן לי הרבה כסף.....

ארלקינו נכנס ומחצרץ שוב. נכנסים לליו- המחופש לנסיך וטרטליה- המחופש לחמור.

ארלקינו:

הנה מגיע לכאן אציל האצילים, דוכס הדוכסים, עשיר
העשירים, נסיך מארץ רחוקה- נסיך ארץ חו"ל.

תרועת חצוצרות מלכותית

ועכשיו נקבלו בברכה בריקוד המלכותי.

צריך קטע מוזיקלי (אולי עם מוטיב תרועת החצוצרות) לריקוד מגוחך ואינפנטילי (ריקוד
האפרוחים סטייל) 10-15 שניות

רוקדים.

פנטלונה:

מה אתם עושים?

טרטליה:

זה.... זה.... הריקוד המלכותי

פנטלונה:

החמור דיבר.

ארלקינו:

כך הוא נוהר.

ארלקינו מחכה את טרטליה. פנטלונה בוחן את טרטליה

פנטלונה:

החמור הזה... הוא קצת דומה למשרת שלי- טרטליה.

טרטליה:

אני...ט...ט...טרטליה.

פנטלונה:

מה?!

ארלקינו:

זה אני אמרתי.... אמרתי ש... שזה חמור מאיטליה...

פנטלונה:

אבל....

ארלקינו:

הוד מעלתו, אולי תיקח את החמור לנוח..... הוא נראה לי עייף

טרטליה:

מי ע...עיי..עייף?

פנטלונה:

מה?

ארלקינו:

הוד מעלותו אמר: "בכיף". תקשור את החמור בשדה שיאכל קצת קש.

פנטלונה:

מה פתאום קש? ולמה בשדה? חמור מלכותי שכזה, צריך להכנס לביתי ולסעוד על שולחני...

טרטליה:

תודה

פנטלונה:

אין על מה....

לליו מוציא את טרטליה.

פנטלונה:

אתה המשרת של הנסיך, נכון?

ארלקינו:

העוזר האישי ויועצו לעינייני כלה!

פנטלונה:

אז למה הוא לוקח את החמור לנוח?

ארלקינו:

אה.... זה.... זה בגלל ש..... אה!.... כן, הנסיך מאוד קשור לחמור האיטלקי שלו. פעם לקחתי את החמור לנוח במקומו. הוד מעלתו התרגז מאוד וכעונש הוא נתן לי..... 10 מטבעות זהב.

פנטלונה:

10 מטבעות זהב? כעונש?

ארלקינו:

מזל שגיליתי את זה, כי מאז שאני לא מטפל בחמור שלו הוא נותן לי 100 מטבעות

פנטלונה:

100 מטבעות? בחודש?

ארלקינו:

ביום!

פנטלונה:

זה האיש שחיכיתי לו. החתן הראוי לביתי....אני נרגש, כל חלומותיי עומדים להתגשם.

פנטלונה יוצא. נכנס לליו.

לליו:

ארלקינו, האם הוא הסכים?

ארלקינו:

תקשיב לי עכשיו. עוד מעט תצא לפה איזבלה.

לליו:

איזבלה אהובתי....

ארלקינו:

זהו בדיוק! אסור לך לשכוח שבשביל אביה, אתה "נסיך ארץ חו"ל", ואתה צריך להתנהג בהתאם.

לליו:

בסדר.

ארלקינו:

ואני מזכיר לך, שאחרי החתונה, אנחנו הולכים למצוא את תיבת האוצר.

לליו:

בסדר.

ארלקינו:

עכשיו תעזור לי ללמד את הילדים את "שיר הכתרת הדוכס".

לליו:

טוב.

לליו וארלקינו מלמדים את הילדים את שיר הכתרת הדוכס: "בול, בול, בלי שום בלבול. אתה דוכס מארץ חו"ל".

נכנס פנטלונה עם איזבלה.

איזבלה:

אבא אני לא מוכנה להתחתן עם אף נסיך.

פנטלונה:

לא שאלתי אותך. הודעתי לך שאת מתחתנת עם נסיך.

איזבלה:

אבל אבא....

פנטלונה:

הוד מעלתו, תכיר את ביתי.

פנטלונה דוחף את איזבלה לכיוון לליו המחופש.

לליו:

עיניים כאלו יפות ומלאות עצב ממלאות את ליבי.

ארלקינו:

(ללליו בהסתר) לא לשכוח להתנהג כמו נסיך.

איזבלה:

דברך יפים. אך ליבי שייך לאיש אחר.

פנטלונה:

אבל היא תהיה שייכת לך. אז מה? הופכים אותי לדוכס.

ארלקינו:

על ברכיך.

פנטלונה כורע ברך.

תרועת חצוצרות מלכותית

ארלקינו מוביל את לליו לביצוע טכס הכתרת הדוכס עם הקהל. במהלך הטכס על מנת להאיץ את הטכס ארלקינו מוביל את הטכס לבדו. לליו מסיר את תחפושתו בכדי לגלות לאיזבלה את זהותו האמיתית. איזבלה ולליו מתרגשים ומתקרבים. מתחיל ריקוד ההכתרה

פנטלונה:

אני דוכס, אני דוכס, אני דוכס, אני דוכס.....

פנטלונה מבחין בלליו ללא התחפושת. הריקוד נפסק

פנטלונה:

רימיתם אותי!

ארלקינו:

לא היית יכול להשאר מחופש עוד חמש דקות?!!!!

פנטלונה:

אתה לא נסיך!!!!!!

ארלקינו:

חלום האוכל הולך ומתרחק.

איזבלה:

אבל אבא אני אוהבת אותו.

פנטלונה:

כמה פעמים אני צריך להסביר לך שביתי תתחתן עם נסיך אמיתי, או דוכס, או לפחות אדם עשיר....מאוד!

לליו:

אבל אני אהפוך לאדם עשיר ברגע שנמצא את התיבה.

איזבלה:

על איזה תיבה אתה מדבר?

לליו:

תיבת אוצר שהחביא אבי, פה בונציה, שאותה אוכל לפתוח בעזרת המפתח שעל צוארי

פנטלונה:

שמעתי כבר את סיפורי האגדות על התיבה שלך..... עוד מעט תגיד שעל התיבה שלך יש ציור של קשת בענן....

איזבלה:

אבא, התיבה הגדולה שנמצאת בטרקלין, שעליה מונח האגרטל מסין.... עליה מצוירת קשת בענן.

לליו:

סמל משפחתי הוא קשת בענן.

פנטלונה:

הנה עוד מלכודת, שאהובך מנסה לטמון לי... אז כבוד הנסיך המזויף, טוען שהתיבה הגדולה שבטרקלין, שעליה מונח האגרטל מסין, שייכת למשפחתו?

לליו:

אולי

ארלקינו:

כן!

פנטלונה:

את יודעת מה? הביאי את התיבה. אני אוכיח לך שהמפתח שלו לא פותח כלום! ולא רק שהוא לא נסך, אלא גם נוכל.

איזבלה יוצאת.

פנטלונה:

זזה יהיה סוף הסיפור!

איזבלה יוצאת עם התיבה. לליו מוריד את המפתח מצווארו ופותח בעזרתו את התיבה.

פנטלונה:

כמה מטבעות זהב.....

ארלקינו:

יש פה מכתב.

לליו:

כן... "בן משפחת "ארקובלנו" מזל טוב, מצאת את אוצר המשפחה, שהוחבא בונציה, לזמנים קשים. זה הזמן לספר לך שהינך נצר למשפחת אצילים, שמקורה בעיר ונציה. כן, בני אתה דוכס. המשך את השושלת המפוארת של משפחתינו בגאווה.".....

פנטלונה:

רגע, אז אתה דוכס?

לליו:

כן.

פנטלונה:

ועשיר?

לליו:

מסתבר שכן.

פנטלונה:

ותתן לי קצת מטבעות.

לליו:

אם תסכים לחתונה.

פנטלונה:

ולמה שלא אסכים? ביתי מתחנת עם דוכס עשיר... זה ממש התגשמות חלום.

לליו+איזבלה:

אנחנו עומדים להתחתן.

ארלקינו:

החלום שלי לאכול עומד להתגשם.

שיר סיום

כולם:

ילדים וילדות

נפתרו הבעיות

פנטלונה:

יש לי כסף מעמד

וחתן ממש נחמד

לליו:

את האוצר האמיתי

איזבלה:

כ"כ שמחה שאתה איתי

ארלקינו:

אזכה בארוחה גדולה

כולם:

נסיים בהילולה

פזמון:

אהבה, אהבה,
היא דבר כל כך נפלא
תודה שצפיתם
בהצגה.

כל הזכויות שמורות.